

עת"א 24919/07/16 - אושר אפשטיין נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 24919-07-16 אושר(אסיר) נ'
שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר -
זימונים ואח'

20 יולי 2016

לפני כב' השופט בני שגיא

העותר	אושר אפשטיין
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העותר - עו"ד נס בן-נתן

ב"כ המשיבים - עו"ד ליאור קורן

העותר לא הובא על-ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עניינה של עתירה זו בבקשת העותר כי יבוטל סיווגו כאסיר סג"ב (סיכון גבוה לבריחה) כאשר לשיטתו, מקור הסיווג באירוע שהוגדר כ"מעשה קונדס", במסגרתו שחרר את ידיו מאזיקי רגליים שהונחו עליהן, ואף פנה לאחד הסוהרים וביקש סיגריה, כסוג של התרסה.

לצורך הכרעה בבקשה, עיינתי באסופת ידיעות ודוחות, אותה סימנתי במ/1, ונחה דעתי כי לעת הנוכחית אין מקום להתערב בהחלטת שב"ס, אשר ממילא - כמעט ונטולת השפעות פרקטיות, זאת נוכח העובדה כי רק כעת נגזר דינו של העותר, והוא צפוי לעבור לבית מאסר אחר.

עמוד 1

אסביר:

מקורו של הסיווג נעוץ במספר נתונים, ובהם יכולתו המוכחת של העותר לפתוח אזיקי ידיים (ולפי הדוות מדובר במספר אירועים מהשנים האחרונות לרבות אירוע אחרון מחודש אוקטובר 2015), ופעולות ברוח זו שביצע. בנוסף, ולשיטת המשיבה, יש לצרף למאזן השיקולים גם את התנהלותו של המבקש בין כתלי בית המאסר, התנהלות אשר מצביעה על העדר גבולות, יכולת להיענות לסמכות ומשליכה על אותו חשש לבריחה.

בכל הנוגע לאותה יכולת לפתוח אזיקי ידיים ולשימוש שאינו בגדר שימוש חד פעמי שעשה העותר ביכולת זו, הונחו בפניי די נתונים המצדיקים קביעה זו.

באשר להתנהלותו של העותר בין כתלי בית המאסר, גם בהקשר זה הונחו בפניי די נתונים, כך שהשילוב שבין שני בסיסי הנתונים, בהחלט יכול להתיישב עם מסקנת המשיבה בדבר הצורך להגדיר את העותר כסג"ב.

לצד האמור לעיל, יש להוסיף את הדברים הבאים:

מפי הצדדים למדתי כי המשמעויות של אותה הגדרה מתמקדות בשני מישורים:

מישור ראשון - ליווי צמוד יותר של העותר כשהוא נע בין כתלי בית המאסר.

המישור השני - העדר אפשרות להשתלב בהליכי שיקום.

בכל הנוגע למישור הראשון, אינני רואה בעצם הליווי ההדוק יותר כפגיעה שהיא בלתי מידתית המצדיקה, כשלעצמה, את ביטול ההגדרה.

בכל הנוגע למישור השני, ולאור העובדה כי רק לאחרונה נגזר דינו של העותר, הובהר כי בתקופה הקרובה הוא צפוי לעבור למתקן כליאה אחר. מטבע הדברים, מעבר למתקן כליאה אחר בו מתקיימים הליכי שיקום, יכול להשליך על עצם ההגדרה, אך בעת הנוכחית, טרם המעבר, אין להגדרה משמעות נוספת, שכן הליכי שיקום מהסוג המתואר בבית המעצר אבו-כביר.

לאור האמור לעיל, לא ראיתי להתערב בהחלטת שב"ס, אולם חזקה על שב"ס כי עם מעברו של העותר למתקן כליאה אחר, תיבחן מחדש ההגדרה, וזאת תוך התחשבות במסלולי השיקום האפשריים באותו מתקן.

ככל שלאחר המעבר תיוותר ההגדרה על כנה, ובכך תימנע מהעותר האפשרות להשתלב בהליכי שיקום, פתוחה הדרך

בפניו לפנות בעתירה נוספת.

לאור האמור לעיל, העתירה נדחית.

ניתנה והודעה היום י"ד תמוז תשע"ו, 20/07/2016 במעמד הנוכחים.

בני שגיא , שופט

הוקלד על ידי כנרת גולן